

**Recenzja osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych
dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś w postępowaniu o nadanie stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk
o polityce i administracji**

I. Wstęp

Podstawę formalną sporządzenia recenzji stanowiło pismo prof. dra hab. Jacka Sroki, Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 19 marca 2021 r. oraz pismo dr hab. Beaty Ziemińskiej, prof. UP, Sekretarz Komisji Habilitacyjnej, z dnia 31 marca 2021 r. informujące o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś.

Recenzja została sporządzona w oparciu o dokumentację przygotowaną przez Habilitantkę zawierającą:

- wniosek z dnia 17 listopada 2020 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji;
- zawarte we wniosku określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego;
- dane kontaktowe wnioskodawcy (*Załącznik nr 1*);
- kopia dyplomu doktorskiego (*Załącznik nr 2*);
- autoreferat przedstawiający opis dorobku oraz osiągnięć naukowych (*Załącznik nr 3*);
- wykaz opublikowanych prac naukowych wraz z oświadczeniami współautorów (*Załącznik nr 4*);
- nośniki elektroniczne (2 szt.) z zapisem wniosku oraz wszelkich innych przedkładanych dokumentów (*Załącznik nr 5*).

II. Informacja o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia ocenianego postępowania habilitacyjnego, w tym obowiązujących kryteriach oceny.

Podstawy prawne dla prowadzonego postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Agnieszce Szczudlińskiej-Kanoś określa ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) oraz Uchwała nr: RD.NoPiA/3/2021 Rady Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

III. Sylwetka Habilitantki: przebieg pracy naukowo-badawczej

Dr Agnieszka Szczudlińska-Kanoś w roku 2003 ukończyła studia licencjackie, a następnie w 2005 r. studia magisterskie (na kierunku zarządzanie i marketing) na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Ponadto, w roku 2006, ukończyła studia magisterskie (na kierunku politologia) na Wydziale Humanistycznym Akademii Pedagogicznej im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. W 2010 roku uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „*Rola marketingu politycznego w funkcjonowaniu regionalnych elit samorządowych*”. Promotorem pracy był prof. zw. dr hab. Andrzej Konrad Piasecki. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli: dr hab. Janina Pach, prof. dr hab. Agnieszka Pawłowska i prof. dr hab. Katarzyna Pokorna-Ignatowicz.

W ocenie osiągnięć Habilitantki warto podkreślić także doświadczenie zawodowe. Otóż od 2010 r. Pani Doktor jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Uniwersytecie Jagiellońskim, na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej w Instytucie Spraw Publicznych.

IV. Ocena wskazanego przez kandydatkę osiągnięcia naukowego

Przedstawiona do oceny rozprawa habilitacyjna A. Szczudlińskiej-Kanoś zatytułowana *Polska polityka rodzinna w okresie przemian. Kontekst krajowy i międzynarodowy* jest dziełem spełniającym wymogi stawiane w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r.

poz. 85 z późn. zm). Jest to monografia licząca 120 stron, która została opublikowana w ramach serii Monografie i Studia Instytutu Spraw Publicznych przez wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w 2019 roku. Recenzentem wydawniczym pracy był prof. dr Jan Žukovskis z Vytautas Magnus University na Litwie.

Monografia wskazana przez Habilitantkę do oceny jako dzieło główne stanowi opracowanie będące podsumowaniem kilkuletnich badań naukowych nad rolą państwa i władz publicznych w kreowaniu polityki rodzinnej i walki z kryzysem demograficznym. **Jest to zagadnienie wpisujące się w problematykę z dziedziny nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o polityce i administracji zgodnie z klasyfikacją dziedzin i dyscyplin** zawartą w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r., poz. 1818).

Autorka ocenianego dzieła podjęła się bardzo ważnego zadania, jakim była analiza i synteza polskiej polityki rodzinnej w okresie przemian politycznych dokonujących się w Polsce w okresie od początku transformacji ustrojowej do roku 2019.

Podjęcie w/w problematyki Habilitantka uzasadnia brakiem aktualnych prac w naukach o polityce i administracji, które *„całościowo[...] traktowałyby zmiany w polityce rodzinnej”* oraz tym, że *„nie ma opracowań wskazujących na oczekiwane i pożądane kierunki tych modyfikacji w komparacji do decyzji politycznych”*.

Należy jednak podkreślić, że problematyka z zakresu polityki rodzinnej podejmowana była w ostatnich latach dość często. Wśród licznych opracowań warto wymienić publikacje: E. Kotowska, Iga Magda (red.), 2017, *Polityka rodzinna i podaż pracy w Polsce*, A. Durasiewicz, 2009, *Instrumenty polityki rodzinnej*, A. Durasiewicz, 2012, *Efektywność polskiej polityki rodzinnej na tle wybranych krajów UE*, A. Durasiewicz, 2017, *W kierunku rozwoju polityki rodzinnej w Polsce*, (autor w/w publikacji przedstawił w sposób kompleksowy instrumentarium ekonomiczne, instytucjonalne, prawne polityki na rzecz rodzin w Polsce), M. Wojciuk, 2020, *Rola świadczeń rodzinnych w polskiej polityce rodzinnej, dorobek J. Szczepaniak-Sienniak*, w tym: *Polityka rodzinna państwa we współczesnej Polsce (2015)*, M. Rymsza, 2016, *Polityka rodzinna: cele, wartości, rozwiązania - w poszukiwaniu konsensualnego programu* i in.

Natomiast rzeczywiście jednak powstające opracowania naukowe na ten temat nie powstawały w powiązaniu ze szczegółową analizą decyzji politycznych

podejmowanych przez partie sprawujące rządy w okresie od czasu transformacji ustrojowej do roku 2019. W tym sensie badania prowadzone przez dr Agnieszkę Szczudlińską-Kanoś oraz wskazane do oceny osiągnięcie naukowe wypełniają pewną lukę w przedmiotowym zakresie.

Autorka ocenianego dzieła podaje, że głównym celem pracy było „*sprawdzenie zmian, jakie w okresie od czasów transformacji ustrojowej do roku 2019, [...] zaszły w polskiej polityce rodzinnej, zweryfikowanie konsekwencji ich wprowadzenia oraz wskazanie pożądanych kierunków modyfikacji*”. Ewolucję tych zmian Habilitantka przedstawia przez pryzmat polityki prowadzonej przez kolejne rządy, wskazując na nowe rozwiązania, wdrażane programy i modyfikacje przepisów prawa. Oprócz celu głównego monografii określono także sześć celów szczegółowych, tj.: konceptualizacja pojęć rodzina i polityka społeczna, prezentacja krajowych i międzynarodowych uwarunkowań rozwoju polityki rodzinnej, prezentacja politycznych i doktrynalnych uwarunkowań zmian w polityce rodzinnej, wskazanie zmian w tej polityce w latach 1989-2019 z perspektywy decyzji politycznych, określenie kierunków pożądanych zmian w polityce rodzinnej oraz identyfikacja obszarów wymagających pogłębionych badań w w/w obszarze. Wobec postawionego celu głównego oraz celów szczegółowych pracy Habilitantka sformułowała hipotezę główną, która brzmi: „W polskiej polityce rodzinnej w latach 1989-2019 władze publiczne wdrażały zmiany uwarunkowane przemianami społeczno-gospodarczymi”. Hipotezę główną rozwinęto za pomocą czterech hipotez szczegółowych. Należy podkreślić, że cel główny, cele szczegółowe oraz hipoteza główna i hipotezy szczegółowe zostały zbudowane poprawnie i wpisują się w dyscyplinę nauk o polityce i administracji oraz, że zostały one w pracy osiągnięte. Sprawdzone bowiem (przez pryzmat decyzji politycznych) to, jakie zmiany zaszły w polskiej polityce rodzinnej w latach 1989-2019 oraz wskazano konsekwencje tych zmian i kierunki niezbędnych modyfikacji.

Autorka monografii podkreśla także, że do w/w dyscypliny dostosowane zostały także metody i techniki badań. Wśród metod służących rozwiązaniu problemów badawczych znalazły się: metoda analizy literatury z zakresu nauk społecznych, metoda analizy systemowej, metoda komparatywna, metoda instytucjonalno-prawna, metoda historyczna oraz metoda decyzyjna. Z kolei wśród technik badawczych znalazła się analiza: danych statystycznych, źródeł wtórnych, aktów prawnych, dokumentów programowych partii politycznych, treści programów polityki rodzinnej oraz dokumentów strategicznych.

Praca składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, podsumowania, bibliografii, spisu tabel i spisu wykresów (zaskakuje brak wyodrębnionych podrozdziałów w rozdziałach). W wstępie Autorka wprowadza czytelnika w najważniejsze problemy, z którymi mierzą się współczesne społeczeństwa i rządy. Zwraca uwagę na starzenie się ludności, niskie wskaźniki urodzeń, spadek aktywności zawodowej czy wykluczenie społeczne. Określa cel pracy, którym jest ukazanie zmian, jakie w okresie od czasów transformacji ustrojowej do roku 2019 zaszły w polskiej polityce rodzinnej zwracając uwagę, że przegląd tych zmian był dokonywany przez pryzmat polityki prowadzonej przez kolejne rządy. Ponadto zostało sformułowane sześć celów szczegółowych, które – jak się wydaje – stały się podstawą tworzenia struktury pracy dokumentującej realizację tych celów. Ponadto Autorka podkreśla, że monografia została oparta na „piśmiennictwie z zakresu nauk o polityce, zwłaszcza polityce publicznej, społecznej i rodzinnej, ubezpieczeń społecznych i prawa”. Jak wspomniałam wcześniej, pewne zaskoczenie budzi brak podziału rozdziałów na podrozdziały.

Rozdział pierwszy zawiera omówienie teoretycznych (definicyjnych) aspektów rodziny i polityki rodzinnej. Wobec wielości podejść do definicji rodziny Autorka przyjmuje, że „rodzina to dwie lub większa liczba osób, które są związane jako mąż i żona, wspólnie żyjący partnerzy (kohabitanci) – osoby płci przeciwnej lub jako rodzic i dziecko”. Inaczej rodzina to para bez dzieci lub z dziećmi. Autorka dokonała w tym rozdziale przeglądu postrzegania rodziny z perspektywy różnych nauk, w tym: socjologii, psychologii, teologii. Ponadto dokonała przeglądu najważniejszych aktów prawnych w prawie polskim i międzynarodowym odnoszących się do rodziny. Polityka rodzinna z kolei zdefiniowana została jako działania związane z zakładaniem jak i funkcjonowaniem rodziny. W końcowej części tego rozdziału Autorka wskazała na najważniejsze wyzwania stojące przed polityką społeczną, w tym: demograficzne, społeczno-gospodarcze i aksjologiczne.

W rozdziale drugim Autorka dokonuje przeglądu modeli polityki społecznej, w tym rodzinnej, z perspektywy międzynarodowego dorobku teoretycznego. Przegląd ten ma charakter komparatywny, oceniający oraz wskazujący na uwarunkowania wyboru konkretnego modelu. Zostały przywołane najbardziej znaczące typologie polityki społecznej realizowanej przez państwa, których twórcami byli: R. Titmuss (1975), N. Furniss i T. Tilton (1977) oraz G. Esping-Andersen (1990). Każda z autorów znajduje w swojej koncepcji miejsce dla różnych rozwiązań: od modeli o charakterze socjalnym do modeli o charakterze liberalnym. Autorka zwraca uwagę, że koncepcje teoretyczne

spełniają rolę modelu, do którego można jedynie podążać, choć podaje przykłady: Stany Zjednoczone ze znacznym udziałem elementów liberalnej polityki społecznej, Europa kontynentalna z przewagą elementów modelu konserwacyjno-korporacyjnego oraz państwa skandynawskie z dominującym modelem instytucjonalno-redystrybucyjnym. Dalej Habilitantka zwraca uwagę na rozwiązania państw UE i zastosowaniu metody otwartej koordynacji (Open Method of Coordination-OMC). Mimo wielu kontrowersji, jakie wzbudzała ta metoda, nadal obejmuje ona zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego, rozwój systemu zabezpieczenia społecznego i wdrażanie zmian w polityce rodzinnej dążącej do równowagi między życiem rodzinnym i zawodowym. Autorka podkreśla, że w wielu krajach UE łączy się stosowanie ulg i zachęt o charakterze prorodzinnym z poziomem współczynnika dzietności. Następnie, za pomocą wykresów, zilustrowano i oceniono dostęp dzieci do lat 3 do placówek opiekuńczych, roczny poziom wsparcia wypłacanego na dzieci, udział świadczeń rodzinnych w ogóle wydatków socjalnych oraz w przeliczeniu na jednego mieszkańca w Polsce na tle państw UE.

Rozdział trzeci zawiera bardzo szczegółowe omówienie przemian polskiej polityki rodzinnej od początku okresu transformacji ustrojowej (tj. od roku 1987) w powiązaniu ze zmianami politycznymi i prawnymi zachodzącymi w Polsce do roku 2019. Omówione tu zostały przemiany zachodzące w polskiej polityce rodzinnej oparte na analizie i ocenie zmian w stosowanych i wprowadzanych na nowo instrumentach tej polityki. Uwzględniono tu zarówno środki/instrumenty prawne, finansowe, związane z przerwami w pracy w związku z macierzyństwem itd. Habilitantka przedstawiła tu zmiany w ustawodawstwie oraz najistotniejsze programy ich założenia wdrażane przez kolejne rządy powoływane w analizowanym okresie. Na podstawie analizy i syntezy podejmowanych działań przedstawiona została ocena dokonań poszczególnych ugrupowań politycznych i koalicji rządzących powoływanych w okresie transformacji ustrojowej. Należy podkreślić, że jest to bardzo ważny rozdział pracy odnoszący się zarówno do postawionego celu pracy jak i hipotezy głównej.

W kolejnym rozdziale - czyli czwartym – Autorka monografii przedstawia świadczenia i programy wspierające rodzinę obowiązujące we współczesnej polityce rodzinnej oraz dokonuje stosownych typologii prezentowanych form i instrumentów polityki rodzinnej, które już na początku rozdziału dzieli na dwie zasadnicze kategorie opierając je na trzech głównych filarach współczesnej polskiej polityki rodzinnej, tj.:

-wspieraniu i świadczeniach o charakterze ubezpieczeniowym, wynikającym ze stosunku pracy i wpłaconych składek do systemu ubezpieczeń społecznych (urlopy macierzyńskie, rodzicielskie, tacierzyńskie, wychowawcze, ojcowskie) świadczenia chorobowe i opiekuńcze z tytułu opieki na chorym dzieckiem oraz ulgi podatkowe na dzieci;

-świadczenia i usługi o charakterze zaopatrzeniowym finansowane ze środków publicznych (zasiłki rodzinne, dodatki z pomocy społecznej, świadczenia alimentacyjne);

-inne świadczenia i programy na rzecz rodzin skierowane do konkretnych kategorii beneficjentów i wdrażane przez rząd (Rodzina 500+, Dobry start 300+, Karta Dużej Rodziny, Mama 4+ i in.).

Następnie szczegółowo zostały przedstawiona powyższe świadczenia oraz warunki dostępu do tych świadczeń.

Ostatnia część monografii będąca zarazem ostatnim, tj. piątym rozdziałem, zawiera analizę i ocenę programów wyborczych ugrupowań politycznych (wybory parlamentarne 2019), które uwzględniały problemy rodziny w tych programach. Warto podkreślić, że zwrócono uwagę na to, iż coraz częściej wśród haseł i obietnic wyborczych znajdują się te, które mówią o jakości życia i kreowaniu dobrobytu społecznego w powiązaniu z proponowanymi rozwiązaniami i stosownymi instrumentami. Analityczno-krytyczne podejście do tych programów pozwoliło na ich ocenę oraz określenie pożądanych modyfikacji w przyszłości.

Pracę zamyka podsumowanie zawierające wnioski z prowadzonych badań prezentowanych w monografii. Mimo, że oceniana monografia przedstawiona przez Autorkę jako dzieło główne nie jest zbyt obszernym opracowaniem, to jednak jest dziełem spełniającym wymogi stawiane w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) oraz w Komunikacie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie wykazu wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe. Praca napisana jest poprawnym językiem i w sposób wewnętrznie spójny. Istotną wartością monografii jest zawarte w niej podejście badawcze, które pozwoliło na analizę, syntezę i ocenę polskiej polityki rodzinnej prowadzonej w latach 1989-2019 oraz określenie kierunków jej zmian w przyszłości.

Oceniane dzieło jest aktualnym, kompleksowym i syntetycznym omówieniem przemian polityki rodzinnej w Polsce powiązanej z programami

ugrupowań politycznych, zawierającym rekomendacje do oczekiwanych i pożądaných kierunków modyfikacji tych przemian i w tym sensie stanowi znaczny wkład w rozwój nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

IV. Przedstawienie informacji o ocenianych osiągnięciach naukowych

Powołując się na Ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) oraz Uchwałę nr: RD.NoPiA/3/2021 Rady Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przedmiotem oceny powinno być m.in. przedstawienie informacji o ocenianych osiągnięciach naukowych Habilitantki.

Na początku ścieżki naukowej dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś można zauważyć, że Jej zainteresowania koncentrowały się na różnych aspektach marketingu politycznego, co było związane z ukończeniem studiów licencjackich i magisterskich na kierunku zarządzanie i marketing oraz uzyskaniem w 2010 roku stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce. Z tego okresu pochodzi część publikacji związanych z tą problematyką. W kolejnych latach zainteresowania naukowe Habilitantki koncentrowały się wokół polityk publicznych. Od roku 2014 zainteresowania naukowe Kandydatki zogniskowane zostały wokół czterech obszarów badawczych:

- polityka rodzinna ,
- polityka senioralna,
- polityka oświatowa i edukacja,
- zarządzanie publiczne i partycypacja społeczna.

Powyższe zainteresowania stały się konsekwencją posiadanego wykształcenia zarówno z zakresu politologii jak i zarządzania. Sądzę, że należy to wykształcenie potraktować jako atut w rozwoju naukowym Habilitantki. Wypada także podkreślić, że skoncentrowanie dorobku na w/w obszarach badawczych świadczy o wpisaniu się Habilitantki w ważny nurt badawczy obejmujący najistotniejsze problemy społeczne zarówno w Polsce, Europie i świecie. Zainteresowanie Kandydatki każdym z tych obszarów poskutkowało ciekawym dorobkiem naukowym i istotną aktywnością w zakresie upowszechniania tego dorobku.

Na całkowity dorobek dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś od rozpoczęcia pracy naukowej składają się:

- 3 monografie autorskie, w tym jedna przedstawiona jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego;
- 5 monografii współautorskich (w tym jedna w języku angielskim);
- 1 redakcja monografii w języku angielskim;
- 13 rozdziałów w monografiach naukowych:
 - 9 po uzyskaniu stopnia doktora (w tym dwa w języku angielskim),
 - 4 przed uzyskaniem stopnia doktora;
- 6 artykułów w języku angielskim opublikowanych w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych zawartych w wykazie MNiSW z 2019 r. indeksowane w Web of Science i Scopus oraz publikacji zawartych w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, indeksowane w Web of Science.
- 24 artykuły opublikowane w czasopiśmie z listy MNiSW
 - 22 po uzyskaniu stopnia doktora,
 - 2 przed uzyskaniem stopnia doktora;
- 5 artykułów opublikowanych w czasopiśmie nie zamieszczonych na liście MNiSW;
- 5 publikacji zawartych w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych;
- 3 pozycje stanowiące materiały dydaktyczne i szkoleniowe.

Razem Habilitantka opublikowała 62 publikacje naukowe, 56 z nich po uzyskaniu stopnia doktora. Wśród w/w publikacji 30 opracowań opublikowanych zostało w języku angielskim. Według stosowanego przez Ministerstwo Edukacji i Nauki (wcześniej Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego) systemu oceny parametrycznej łączna liczba punktów za publikacje dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś wyniosła 645. Habilitantka do swojego dorobku doliczyła ponadto udział w dwóch projektach powiększając tym samym liczbę uzyskanych punktów do 657. Uwzględniając kryterium ilościowe, dorobek naukowy dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś oceniam jako satysfakcjonujący. Znaczna część artykułów została opublikowana w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym lub krajowym. Blisko połowa opracowań (30 pozycji) została opublikowana w języku angielskim. Można więc uznać dorobek naukowy dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś za umiędzynarodowiony w znacznym stopniu.

Na uwagę zasługuje także wysoki stopień upowszechnienia powyższego dorobku przez Habilitantkę za pośrednictwem udziału w ponad 40 krajowych i międzynarodowych konferencjach, z czego w 27 z nich wygłosiła referat w języku polskim lub angielskim oraz kilkakrotnie wygłosiła wykład w części plenarnej konferencji. Dr Agnieszka Szczudlińska-Kanoś blisko dwudziestokrotnie była członkiem międzynarodowego komitetu naukowego konferencji lub członkiem rady programowej konferencji. Świadczy to o dużej naukowej i organizacyjnej aktywności Kandydatki wyrażającej się prezentowaniem/konfrontowaniem własnych osiągnięć naukowych w środowiskiem naukowym. Należy to uznać za mocną stronę działalności naukowej Habilitantki.

Warto dodać, że dr Agnieszka Szczudlińska-Kanoś jest bardzo aktywna jako recenzent artykułów w czasopismach naukowych.

Istotnym elementem w dorobku naukowym Kandydatki jest udział w pracach zespołów badawczych, tj. jako członek zespołu w projekcie „Przywództwo i zarządzanie w oświacie – system kształcenia i doskonalenia dyrektorów szkół/placówek” (2013 r.) współfinansowanym przez Europejski Fundusz Społeczny w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Działanie 3.1. Modernizacja systemu zarządzania i nadzoru w oświacie. Główne cele niniejszego projektu koncentrowały się wokół wsparcia dyrektorów szkół w procesie zarządzania placówkami, w tym identyfikacji kluczowych zadań i kompetencji osób zajmujących kierownicze stanowiska, zaprojektowania modelu przywództwa edukacyjnego (skoncentrowanego zwłaszcza na nauczaniu uczniów i rozwoju personelu) oraz koncepcji przebudowy systemu kształcenia. Warto dodać, że wyniki projektu opracowano w formie kompletnego kursu dla kandydatów na dyrektorów szkół, zawierającego program opublikowany przez Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego (współautorstwa Habilitantki) oraz przygotowano elektroniczne materiały szkoleniowe na płycie CD.

Dr Agnieszka Szczudlińska-Kanoś brała udział w projekcie: Zintegrowany system wsparcia ekonomii społecznej (2013 r.) zrealizowanym w ramach Programu operacyjnego Kapitał Ludzki, priorytet I. Zatrudnienie i integracja społeczna współfinansowanym przez UE w Krakowie w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Na uwagę zasługuje natomiast fakt, że Habilitantka od 2016 roku jest kierownikiem międzynarodowej grupy badawczej „Innovation in the self-government sector” powołanej przez Uniwersytet Jagielloński oraz Aleksandras Stulginskis University w Kaunas (Litwa).

Należy także podkreślić udział dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś w dwóch stażach badawczych (dwutygodniowym i tygodniowym) w Aleksandro Stulginskio Universitetas, Faculty of Economics and Management, w Kaunas na Litwie w latach 2016 i 2017. Swoistym podsumowaniem w ocenie dorobku naukowego są informacje naukometryczne, a dokładniej informacje o liczbie cytowań publikacji Habilitantki, która wg bazy Google Scholar wynosi 62 razy (Indeks Hirscha wyniósł 5) natomiast wg Publish or Perish 61 razy (Indeks Hirscha wyniósł 5). Najczęściej cytowanymi publikacjami są zatytułowane:

- 1) *Zarządzanie partycypacyjne we wspólnotach lokalnych (2015 r.);*
- 2) *Regionalne elity polityczne w Polsce (2013 r.);*
- 3) *Marketing polityczny w regionie (2011 r.).*

Reasumując, ocena aktywności naukowej dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś wypada pozytywnie – kształtuje się ona na istotnym ilościowo i jakościowo poziomie.

V. Informacja o spełnieniu przez kandydatkę kryterium dotyczącego wykazania się istotną aktywnością naukową

Powołując się na Ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) oraz Uchwałę nr: RD.NoPiA/3/2021 Rady Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego należy podkreślić, że **dorobek naukowy dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś pozwala uznać, że habilitantka spełniła kryterium dotyczące wykazania się istotną aktywnością naukową. Wskazuje na to m.in. wykaz publikacji, w tym monografia stanowiąca główne osiągnięcie naukowe, umiędzynarodowienie dorobku naukowego, udział w międzynarodowych zespołach badawczych i projektach, odbyte staże naukowe oraz udział w międzynarodowych konferencjach naukowych, kierownictwo w międzynarodowej grupie badawczej.**

Do najważniejszych efektów prac, które stanowią istotny wkład do nauk o polityce i administracji można zaliczyć: zintegrowanie dorobku nauk o polityce i administracji w obszarze polityki rodzinnej, wypracowanie koncepcji polityki rodzinnej, zintegrowanie wiedzy o krajowych i międzynarodowych uregulowaniach prawnych z zakresu polityki rodzinnej, zintegrowanie wiedzy na temat instrumentów i programów (o charakterze zaopatrzeniowym i ubezpieczeniowym) wspierających rodzinę, określenie roli państwa i ugrupowań politycznych

w realizacji polityki rodzinnej, uporządkowanie wiedzy na temat polityki rodzinnej w Polsce od okresu transformacji ustrojowej do roku 2019, określenie najważniejszych wyzwań i kierunków zmian w polityce rodzinnej.

VI. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę

Zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) oraz Uchwałą nr: RD.NoPiA/3/2021 Rady Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego należy podkreślić istotne znaczenie osiągnięć o charakterze dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzującym naukę .

1. Osiągnięcia dydaktyczne

Pani dr Agnieszka Szczudlińska-Kanoś prowadzi zajęcia w Instytucie Spraw Publicznych Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w formie ćwiczeń, wykładów, konwersatoriów i seminariów na kierunkach polityka społeczna, zarządzanie organizacjami publicznymi i obywatelskimi, zarządzanie publiczne, zarządzanie zmianą społeczną. Ponadto prowadziła zajęcia na studiach podyplomowych (Zarządzanie projektami i funduszami UE oraz Zarządzanie w wymiarze sprawiedliwości) a także była kierownikiem studiów podyplomowych, do których przygotowała program. Promowała lub recenzowała zarówno prace licencjackie jak i magisterskie. Uczestniczyła w programie Erasmus + oraz (w ramach projektu) odbyła siedem wizyt studyjnych w Dublinie

2. Osiągnięcia organizacyjne

Pani dr Agnieszka Szczudlińska-Kanoś pełniła lub pełni następujące funkcje:

- kierownika kierunku polityka społeczna,
- koordynatora ds. przygotowania i realizacji międzywydziałowych studiów „Zarządzanie w ochronie zdrowia”,
- kierownika studiów podyplomowych (dwukrotnie).
- członka komitetu organizacyjnego konferencji,
- członka międzynarodowego komitetu naukowego konferencji,

- uczestnika projektu pt. „Przywództwo i zarządzanie w oświacie – system kształcenia i doskonalenia dyrektorów szkół/placówek”. Główne cele niniejszego projektu koncentrowały się wokół wsparcia dyrektorów szkół w procesie zarządzania placówkami, w tym identyfikacji kluczowych zadań i kompetencji osób zajmujących kierownicze stanowiska, zaprojektowanie modelu przywództwa edukacyjnego (skoncentrowanego zwłaszcza na nauczaniu uczniów i rozwoju personelu) oraz koncepcji przebudowy systemu kształcenia,
- członka (obecnie prezesa) Towarzystwa Naukowego Współczesnego Zarządzania,
- członka NISPAcee – The Network of Institutes and Schools of Public Administration in Central and Eastern Europe.

3. Współpraca z otoczeniem gospodarczym i działalność popularyzująca wiedzę

Aktywność Habilitantki w powyższym zakresie wyraża się w aktywności o charakterze eksperckim, konsultingowym, szkoleniowym, audytorskim (Habilitantka była audytorem dziewięciokrotnie). Znaczną aktywność Habilitantka wykazuje również w zakresie prowadzenia zajęć dla studentów zagranicznych w Polsce i za granicą.

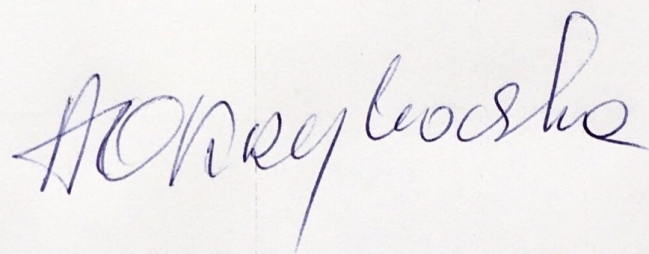
Za swoje zaangażowanie dr Agnieszka Szczudlińska-Kanoś była sześciokrotnie nagradzana przez Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego (pięciokrotnie za osiągnięcia naukowe i raz osiągnięcia o charakterze organizacyjnym). Należy podkreślić, że aktywność Habilitantki w powyższym zakresie zasługuje na uznanie.

VII. Konkluzja

Po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym dr Agnieszki Szczudlińskiej-Kanoś, w tym w szczególności rozprawą habilitacyjną zatytułowaną *Polska polityka rodzinna w okresie przemian. Kontekst krajowy i międzynarodowy*, biorąc pod uwagę wszystkie zalety i słabości stwierdzam, że dorobek ten zasługuje na pozytywną ocenę – wnosi oryginalne obserwacje i wnioski do dyscypliny **nauki o polityce i administracji, a zwłaszcza do polityki rodzinnej**. Zarówno rozprawa habilitacyjna jak i pozostały dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny spełniają warunki Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie

wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) oraz Uchwały nr: RD.NoPiA/3/2021 Rady Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Uwzględniając powyższe, wnoszę o nadanie dr Agnieszce Szczudlińskiej-Kanoś stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce i administracji.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Agnieszka Kanoś', is written on the right side of the page.

Olsztyn, 30 maja 2021 r.